

de arsenalul efectologic deja asumat la nivel conceptual, substanța muzicală a fost investită cu acea fluiditate care reflectă calitatea gestului interpretativ, Matei Ioachimescu și Alfredo Ovalles alegând să-și încheie programul cu o piesă dedicată lor de către compozitorul algerian Mario Forte, *Rock it (with your long hair)*, potențială probă de foc a virtuozității ritmice și omogenității dialogului instrumental, pe care cei doi l-au valorificat cu indubitabil profesionalism.

Loredana BALTAZAR

Orizonturi interpretative: Barrie Webb vs. Cătălin Oprețoiu

Ca o posibilă replică dată aceluia care și-au exprimat opinia de a coborî aprecierea actului de cultură la nivelul evaluării unui simplu bun de consum, unul din cele mai dense momente din parcursul festivalului “MERIDIAN – Zilele SNR-SIMC” a alăturat, în dimineața zilei de sâmbătă 19 noiembrie, doi interpreți de marcă ai dramaturgiei muzicale contemporane în recitaluri consecutive: trombonistul Barrie Webb și flautistul Cătălin Oprețoiu. Matinala călătorie sonoră, care a rezumat aproximativ jumătate de veac de muzică nouă, a început în ambianța spectaculară a Studioul de Operă și Multimedia al Universității Naționale de Muzică și s-a încheiat, cu câteva

continuare, versiunea în primă audiție românească pentru voce, trombon și mediu electroacustic a piesei *Never Ending* a adus-o alături de Barrie Webb pe autoarea acestei meditații sonore, Mihaela Vosgianian, în postura de a schița o punte cu reverberații senzuale între variatele opusuri din program. Universul specific brahmsian din *Intermezzo Op.119 No.1* pentru pian a fost redat cu naturalețe de către Mihai Măniceanu; i-a urmat explorarea atentă a traseului circular cu trimiteri ritualice din *Intermezzo*-ul pentru trombon al lui Katsuji Maeda și, ca reper final, configurarea serială a tablourilor de caracter din cele *Cinci piese* pentru trombon și pian de Ernst Krenek.

Propunând, la rândul său, o suită de patru lucrări ale căror expresii metaforice au fost puse în valoare cu o virtuozitate dezinvoltă, Cătălin Oprețoiu a readus în memoria auditoriului numele unor compozitori care ne-au părăsit anul acesta, precum Adrian Enescu (prin – *Irreversible*) și Thomas Beimele (printr-o partitură ce reflectă filonul arhetipal al creației lui Constantin Brâncuși – “*das tor*

des kusses”), celelalte două construcții stilistice fiind semnate de Martin Q Larsson (*Poly Grip*) și Jerzy Kornowicz (*Relation* pentru flaut alto). Deosebit de elocventă ca arsenal expresiv, performanța interpretativă a solistului a acoperit un spectru extins de atitudini, debutând cu cea dramatică, cvasi declamatorie, care a dominat fluxul sonor în cazul piesei lui Adrian

Enescu, trecând prin abordări minimalist-repetitive simptomatice creației lui Thomas Beimele, și reunind, într-o mixtură originală, teatralitatea ce amprentează enunțul muzical sinuos, discontinuu, al discursului elaborat de Martin Q Larsson, și factura epică evolutivă a materialului sonor utilizat în lucrarea lui Jerzy Kornowicz. Ajunși la finalul acestei lungi dimineți artistice, am apreciat capacitatea interpreților de a-și implica resursele creative în dificila decodare a fiecăreia din aceste partituri, iar răsplata aplauzelor oferite cu generozitate de către spectatori a confirmat pe deplin această apreciere.

Loredana BALTAZAR

GLOSĂ pentru vioară și pian de Nicolae Brânduș

În ultima zi a celei de a XII -a ediții a Festivalului Internațional MERIDIAN ne-am bucurat de încă o primă audiție absolută, semnată de compozitorul Nicolae Brânduș.

Un titlu incitant, o interpretare de excepție

“*Lucrarea GLOSA este, după cum menționează și titlul, un comentariu al unei lucrări anterioare interpretată de ansamblul Profil și denumită STUDII TRANSCENDENTALE. Materialul ideatic și muzical al acesteia a fost repus și retratat în actuala alcătuire instrumentală pentru vioară și pian într-o nouă ipostază căreia i s-au adăugat și anumite elemente scenice menite*

ore mai târziu, în sala George Enescu a aceleiași instituții.

În timp ce Cătălin Oprețoiu a optat pentru formula exclusiv solistică, Barrie Webb a fost însoțit, pe scenă, de către oboista Cristina Ordean, pianistul Mihai Măniceanu și compozitoarea Mihaela Vosgianian, creionând împreună cu aceștia un parcurs sonor încărcat de semnificații.

Pătrunzând în intimitatea subconștientului sub semnul deconstrucției proiecțiilor autolimitative care sufocă propriul ego, *De(s)figuration(s)* pentru trombon, oboi și bandă a propus, în primă audiție absolută, un spectacol instrumental original ce revelează, prin intermediul celor două personaje-voci – Barrie Webb, Cristina Ordean – și a “replicii” lor mute (personajul anonim care interacționează cu corpul pianului), procesul de inițiere a metamorfozei ființiale. Construind treptat matricea acestei schimbări, compozitorul Laurențiu Beldean a structurat instrumental înlocuirea disonanțelor purtătoare de conflict cu starea de Auzire, apoi, prin exercițiu, cu cea de Ascultare, conștientă și intensă, a stării “de prezență”, un demers pretențios susținut cu dăruire de către cei doi protagoniști. În